

Anbringender

- Appellkammeret udvidede med urette beskyttelsesomfanget for det Alcar Holding GmbH tilhørende varemærke.
- Appellkammeret begik en fejl ved bedømmelsen af risikoen for forveksling mellem varemærkerne.

Sag anlagt den 12. februar 2019 — Lantmännen og Lantmännen Agroetanol mod Kommissionen

(Sag T-79/19)

(2019/C 131/64)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Lantmännen ek för (Stockholm, Sverige) og Lantmännen Agroetanol AB (Norrköping, Sverige) (ved advokaterne S. Perván Lindeborg og A. Johansson og solicitor R. Bachour)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Artikel 1 i Kommissionens afgørelse C(2019) 743 final af 28. januar 2019 om en klage over videregivelse indgivet af ansøgere i henhold til artikel 8 i afgørelse 2011/695/EU vedtaget af formanden for Europa-Kommissionen af 13. oktober 2011 om høringskonsulentens funktion og kompetenceområde under behandlingen af visse konkurrencesager (EUT 2011, L 275, s. 29) (Sag AT.40054 — referenceniveauer for Ethanol), annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter de retsregler, der regulerer forligsproceduren.

Sagsøgerne har gjort gældende, at de retsregler, der regulerer forligsproceduren, er til hinder for videregivelse af de omhandlede dokumenter. Navnlig bør artikel 10a, artikel 15, stk. 1, litra b), og artikel 16a, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 773/2004 af 7. april 2004 ⁽¹⁾, læst samlet, fortolkes således, at de begrænser videregivelse af notater fra forligsforhandlinger til selve forligsindlægget, som der kun kan opnås adgang til under strenge betingelser.

2. Andet anbringende om, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.

Sagsøgerne har gjort gældende, at sagsøgte skabte en berettiget forventning hos sagsøgerne om, at de pågældende dokumenter ville blive undergivet en fortrolig behandling, gennem sin faste praksis om at udelukke uofficielle dokumenter indgivet i forbindelse med forligsforhandlinger fra andre parter aktindsigt, og gennem specifikke forsikringer herom i forbindelse med forligsforhandlingerne.

3. Tredje anbringende om, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter ligebehandlingsprincippet og princippet om processuel ligestilling.

Sagsøgerne har gjort gældende, at sagsøgte ved at videregive notaterne fra sagsøgernes forligsforhandlinger med sagsøgte til andre parter tilsidesatte ligebehandlingsprincippet ved at placere forligsparter i en ringere position end parter, der har forladt en forligsforhandling. Den uberettigede udvidelse af aktindsigten for de parter, der ikke har indgået forlig, tilsidesætter også princippet om processuel ligestilling ved at give dem en fordel i det iboende modsætningsfyldte forhold mellem mistænkte medvirkende lovovertrædere med hensyn til fremtidige regreskrav.

4. Fjerde anbringende om, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter princippet om god forvaltningsskik.

Sagsøgerne har yderligere gjort gældende, at afgørelsen ved at tillade videregivelsen af de anfægtede oplysninger giver sagsøgte mulighed for at indføre en fuldstændigt usammenhængende politik, efter hvilken sagsøgerne behandles betydeligt mindre favorabelt end adressaterne for alle tidligere kommissionsafgørelser. Den anfægtede afgørelse bør af denne grund anses for at være i strid med sagsøgernes ret til at få deres sag behandlet »uvildigt, retfærdigt og inden for en rimelig frist« af Den Europæiske Unions institutioner såsom sagsøgte, og for følgelig at være i strid med artikel 41, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

5. Femte og subsidiært fremsatte anbringende om, at der blev foretaget en ukorrekt retlig kvalificering i begrundelsen.

Med deres femte anbringende, der er fremsat subsidiært i forhold til de øvrige anbringender, har sagsøgerne gjort gældende, at selv hvis Retten i sidste ende måtte være enig med sagsøgte i, at det anfægtede materiale skulle videregives til andre virksomheder, bør den anfægtede afgørelse stadig annulleres på grund af fejl i begrundelsen

Sagsøgte har anvendt forligsmeddelelsens punkt 35 til at give aktindsigt i det anfægtede materiale. Punkt 35 henviser kun til forligsindlæg og ikke til forligsdokumenter, som er det udtryk, der er anvendt i den anfægtede afgørelse. For at gøre begrundelsen internt sammenhængende bør den anfægtede afgørelse omskrives, således at det angives, at dette materiale indgår i forligsindlægget.

(¹) Kommissionens forordning (EF) nr. 773/2004 af 7.4.2004 om Kommissionens gennemførelse af procedurer i henhold til EF-traktatens artikel 81 og 82 (EUT L 123, 27.4.2004, s. 18).

Sag anlagt den 18. februar 2019 — Rezon mod EUIPO (imot.bg)

(Sag T-101/19)

(2019/C 131/65)

Processprog: bulgarsk

Parter

Sagsøger: Rezon OOD (Sofia, Bulgarien) (ved advokat Yordanova-Harizanova)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket imot.bg — registreringsansøgning nr. 17 203 316

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 9. november 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 999/2018-2)